

05-05-2015

Undervisningsminister Christine Antorinis skriftlige svar til medlem af Folketinget Eva Kjer Hansen (V) på spørgsmål af 27. april 2015 (nr. S 1143)

”Hvorfor synes ministeren, at det er vigtigere at tilgodese ansøgere fra byområder end ansøgere fra landet, når der skal fordeles elever til landets gymnasier?”

Svar:

Jeg har i det svar på spørgsmål nr. S 1087, som der henvises til i begrundelsen for dette nye spørgsmål, konstateret, at gymnasierne ofte ligger i byerne, da det er dér, behovet er størst. Det er derfor korrekt, at de gældende elevfordelingsregler som udgangspunkt vil tilgodese ansøgere, der bor i byområder. Det beror på, at de har kortere transporttid til de gymnasier, der nu en gang ligger dér, og at transporttidskriteriet er det centrale kriterium i elevfordelingen.

De gældende regler for elevfordelingen tager dog hånd om, at reelle "udkantsansøgere" - dvs. ansøgere, der bor langt ude "på landet" - kan sikres plads på det nærmeste gymnasium, hvis der ikke er rimelige alternativer. De kan altså komme frem i køen.

De centralt fastsatte elevfordelingskriterier balancerer overordnet to hensyn. Dels at så mange elever som muligt skal have opfyldt deres uddannelsesønsker, dels at sikre en bred geografisk uddannelsesdækning.

Herudover mener jeg ikke, at elevfordelingsreglerne skal benyttes som et aktivt redskab i forhold til særligt at tilgodese beboere i nogle boligområder på bekostning af andre.

Spørgsmålene til mig tager udgangspunkt i en sag, der har været fremme i forskellige medier i Trekantsområdet. Som jeg har forstået forholdene, angik den mediesag én ansøger, der boede uden for byen, og som havde ønsket et af de to almene gymnasier i Kolding som 1. prioritet. Fordi søgningen til gymnasiet oversteg kapaciteten, kunne alle ikke få opfyldt deres 1. prioritet, så ansøgeren fik i stedet tilbudt en plads på det andet almene gymnasium i byen. Som jeg har forstået det, havde vedkommende stort set lige lang transporttid til begge gymnasier.

Det er ikke altid muligt at imødekomme ansøgernes ønsker fuldt ud. Men langt hovedparten af ansøgerne får deres 1. prioritet opfyldt. Sidste år var der omkring 97 pct. af ansøgerne, der fik opfyldt deres 1. prioritet, og kun én pct. blev henvist til en skole, som de ikke havde angivet i deres prioriterede ønsker. Mange af disse ansøgere er fra hovedstadsområdet, hvor de største fordelingsudfordringer er.

Vi er efter min opfattelse nødt til at have fordelingskriterier - dels for at sikre en gennemsækelighed og forudsigelighed for ansøgerne, dels for at sikre en bred uddannelsesdækning, også på længere sigt.

Samtidig mener jeg grundlæggende, at vi kan stå inde for, at ansøgerne kan få et godt uddannelsesforløb på alle de godkendte udbudssteder. Vi ved fra sektoren, at også elever og kursister, der ikke har fået deres umiddelbare ønske opfyldt, plejer at ende med at være glade for deres skole.

Christine Antorini